

Ba yêu quý của con,

Từ trước đến nay tình thương con cũng có vị trí cho Ba, nhưng hôm nay, nhân ngày là của các ông cha, con muốn mượn trang giấy này, viết lên tất cả những gì con suy nghĩ về Ba, về tình cha con của Ba và con. Con không biết bắt đầu từ đâu mà những người Hoa Kì có ngày dành cho các ông cha, nhưng con thấy đây là một điều hay, vì ít nhất mỗi năm có một ngày con cái được nhắc nhở suy nghĩ đến tình thương của người cha, đến bản phận của mình đối với cha và làm một điều gì đó để bày tỏ lòng biết ơn người đã sinh thành ra mình.

Cũng vì có ngày là này mà hôm nay con được nhắc nhở hướng tâm hồn con đến Ba. Ba biết không, con thương Ba nhiều lắm, và con biết Ba cũng thương con lắm, nhưng cha con mình không bao giờ nói lên với nhau điều đó, dù trực tiếp hay gián tiếp. Con nhớ hồi còn nhỏ, tình thương người già Ba, nhìn những đường gân trên tay Ba, trên trán Ba, con thấy thương làm sao. Con biết vì lo làm việc để nuôi anh em chúng con mà bàn tay Ba trở nên chai cứng, da mặt Ba sạm lại, trán Ba nhăn nheo. Con thương bàn tay đó, cái trán nhăn nheo đó, nhưng không bao giờ con dám đến gần để nói cho Ba biết là con thương Ba.

Không hiểu tại sao giữa Ba và anh em chúng con lúc nào cũng có một sự ngăn cách mà không ai giữa thích được, cũng không ai biết làm gì để xóa bỏ ngăn cách đó. Ba lúc nào cũng nghiêm nghị, cứng rắn, có khi lạnh lùng và dè dặt lắm. Có lẽ vì thế mà ít khi nào con dám đến gần hay nói chuyện với Ba. Nhưng khi có những điều gì trong lòng con thực sự không hiểu mà không biết hỏi ai. Con nghĩ Ba có câu trả lời nhưng con không dám hỏi, vì Ba chẳng bao giờ nói chuyện với con. Nhưng khi có chuyện buồn vui, con cũng chỉ nói với mẹ hay với bạn chứ không dám nói với Ba. Con không thể can đảm để nói mà có nói chắc Ba cũng không có thì giờ nghe. Con nhớ hồi còn nhỏ, mỗi khi đang chơi ngoài sân mà thấy Ba đi làm về là con ngừng ngay và tránh đi nơi khác. Vì ở gần bên Ba thế nào cũng bắt la chuyện này, chuyện kia hoặc bị sai làm việc kia việc nọ. Mỗi lần Ba gọi đến tên con là con giật bắn mình lên, vì biết mình sắp bị la hay bị đòn vì một lỗi lầm nào đó.

Mỗi lần con bị đòn, nhưng trên đòn chỉ có, thì các cô các chú an ủi: Ba mà thương mẹ đánh nhè vậy cho mẹ nên người. Trong tâm trí đến sự và non nớt của con lúc đó, con không hiểu mà cũng không chấp nhận những lời an ủi đó. Con nghĩ nếu ba thương mình, sao không tha

thoại lại làm cả mình mà cả là mẹ ng và đánh đòn mình một cách giận dữ như vậy. Nhưng khi có những đứa con Ba không đến báo hay cũng như cáo trạng mà đến khi con phạm phải những đứa con đó thì con cũng không được phép bào chữa để khi báo đòn. Biết bao nhiêu lần con muốn bỏ nhà đi, để khi phải đi sẽ kiếm soát gắt gao cả Ba, nhưng không dám vì không biết đi đâu. Tuy nhiên, nghĩ lại con cảm tạ Chúa, vì nếu con thoát ly gia đình như đứa con mong muốn thì chắc chắn cuộc đời con không được như ngày hôm nay.

Con cảm ơn Ba đã hy sinh làm mẹ ng vất vả để mẹ y anh em con được ăn học đến nay đến giờ. Cảm ơn Ba đã rửa bỏ sạch sẽ để anh em chúng con nên những trẻ ngoan thành. Con thấy mẹ Ba nhiều lần, nhưng có một đứa con xin thành thật thưa với Ba là con không muốn trở nên một người cha giận dữ như Ba, vì con không muốn con cả con sau này lúc nào cũng khiếp sợ và cách xa người cha cả nó.

Tuy bây giờ con chưa có gia đình, nhưng con đã nguyện với lòng mình rằng con sẽ không là một người cha giận dữ, khi nào phải khiếp sợ; con cũng sẽ không là một người cha nóng nảy, để tài mà con cái lúc nào cũng tránh xa. Không phải là con muốn nói con tốt đẹp hơn Ba, nhưng con cảm tạ Chúa một đứa con, là sau chuyển về tới biên năm đó, con đã được gặp Chúa. Sau khi tin nhận Chúa, con đã được học Lời Chúa dạy trong Kinh Thánh. Qua những Lời dạy đó, con được biết hình ảnh của một người cha nhân từ.

Nhưng Đức Thánh Kinh con biết rằng, Đức Chúa Trời yêu thương những người kính sợ Ngài khác nào người cha yêu thương con mình. Đây là một ý tưởng rất lạ đối với con. Khi nói đến người mẹ hiền, đến tình thương của mẹ thì con hiểu, nhưng nói đến tình thương của người cha con thấy lạ và khó hiểu làm sao, vì con chưa bao giờ kinh nghiệm tình thương đó cách cụ thể rõ ràng. Khi nhận được tình thương của Chúa con mới cảm nhận một cách đau xót rằng sự tức giận của con, con thêm khát tình thương của người cha mà không bao giờ nhận được.

Con biết Kinh Thánh là quyển sách nói về tình thương, nhưng con không nghĩ Kinh Thánh nói về tình cha con cách sâu xa và rõ ràng như vậy. Kinh Thánh dạy cho con biết rằng Chúa Hằng Hữu thương xót kẻ kính sợ Ngài khác nào cha thương xót con cái mình. Lòng nhân từ của Ngài hằng có để dành cho những người kính sợ Ngài. Chúa có lòng thương xót, hay làm ơn, chỉ muốn nóng giận và dạy dỗ nhân từ. Ngài không bắt tội luôn luôn, cũng chẳng giận lòng giận đến nỗi đi. Đây là hình ảnh người cha mà con hằng mơ ước: có lòng thương xót, hay làm ơn, chỉ muốn nóng giận, dạy lòng nhân từ, không bắt tội luôn luôn và không giận lòng giận đến nỗi đi. Chính

tình thương của Chúa là lý do khiến con tin nhận Chúa để được làm con của Chúa, để được sống trong tình thương của Ngài.

Thì khi biết Chúa, con thương con xin Chúa giúp con sống với mọi người với lòng yêu thương, nhất là với và con của con sau này. Con muốn là người cha nhân từ, đầy lòng thương xót, vì con biết sống với người cha thì nhân từ như thế nào. Con cũng xin Chúa giúp để con là người cha chăm nóng giận, không bắt tội luôn luôn và không giận lòng giận đến đến đến. Con biết trên đời cũng có những ông cha nhân từ và kiên nhẫn với con cái, nhưng những ông cha này rất hiếm, vì con thấy chung quanh con hầu như ông cha nào cũng nóng nảy, con giận. Con còn nhớ, biết bao nhiêu lần, vì sự nóng giận của Ba mà má và mấy anh em con mất mát bữa cơm ngon lành. Cũng vì Ba nóng giận mà chén bát bể bể, bàn ghế bể hỏng. Bây giờ đã lớn mà nhiều khi trong giờ con còn mất tự nhiên như con giận đến đó của Ba.

Con nhớ có lần những đứa con này không phải để làm cho Ba buồn, Ba yêu dấu của con, nhưng chỉ để chia sẻ với Ba rằng những đứa con đó có lẽ Ba đã quên hết rồi những nó còn in rõ trong trí con và còn in hằn trên con cho đến ngày nay. Ngày xưa nhiều lúc mấy anh em con nói với nhau: hình như mình chẳng bao giờ làm vỡ lòng Ba được. Dù cố gắng đến đâu cũng không khi nào bị la bẻ đòn. Con tin Ba thương anh em con vì có ông cha nào mà không thương con mình, nhưng con phải tự nhủ, tự nhắc nhở tình thương đó, vì nó không bao giờ được biểu lộ ra. Và nếu có biểu lộ thì tình thương đó hình như là tình thương có điều kiện. Nếu con và các em ngoan ngoãn, học giỏi, đừng làm sai làm hỏng điều gì, nghĩa là để để những đứa con Ba mong muốn thì Ba thương, nhưng nếu không để để tiêu chuẩn của Ba thì sẽ bị la mắng đòn vọt.

Con biết Ba phải sợ a dượng thì anh em con mới nên người, nhưng con thắc mắc gì Ba nghe con phân trần, xem liệu của con có đáng đánh đòn không, và khi đánh, có gì Ba nhét tay một chút, khi la mắng có gì Ba đừng quá nặng nề. Con nghĩ con sẽ không bao giờ trả lại con của con với những lỗi lầm vì lỗi tay hay sợ ý, chẳng hạn như làm bị chén, chửi chửi bé trẻ y chân, rách quần áo. Con cũng sẽ không mắng mạt con của con với những lỗi lầm gây ra bởi sự vâng con của con. Trẻ con là trẻ con, phải vấp vấp nhũn nhũn mới được như người lớn. Hơn nữa con cũng có gì Ba thông cảm với những vâng con, non nớt của con một chút thì con đừng biết bao nhiêu. Con rất thích cách Chúa đối xử với con dân của Ngài: Ngài không bắt tội luôn luôn, cũng chẳng giận lòng giận đến đến đến. Ngài cũng không đối xử với chúng ta tùy theo tội lỗi của chúng ta. Ngài sẽ a dượng con và Ngài tha thứ đến đến.

Ba yêu quý của con, người ta nói rằng nếu trong gia đình người cha gần gũi với con cái thì con cái sẽ không muốn rời xa gia đình. Còn nếu trong gia đình người cha quá nghiêm khắc, lạnh lùng, cách xa con cái, không khí gia đình sẽ nặng nề, ngột ngạt thì khi con trưởng thành, nó sẽ tìm cách này cách kia để không sống với cha mẹ nữa. Con thấy đứa con này thật đúng. Ngày xưa mới khi con

và mẹ y đã a b n nói chuyện v i nhau, đã a nào cũng than ông b quá nghiêm kh c và đã a nào cũng mong mau l n đi ra kh i nhà. Và đúng nh v y, đã a nào v a h c xong trung h c cũng tìm cách đi xa gia đình ch không s ng v i cha m n a. Con cũng th y r ng gia đình nào nh cái t m, không khí nh nhàng đ m m, tràn đ y yêu th ng, thì nh ng con chim nh s không bay đi s m, và n u có bay đi r i nó cũng tìm đ p tr v thắm.

Có ng i nói r ng, cách t t nh t đ bày t lòng th ng con là th ng m c a chúng. Th t v y, khi con cái th y cha m yêu th ng nhau, đ i x d u dàng và s n sàng tha th nhau, chúng th y yên lòng và thích g n bên cha m . Ng c l i, n u trong gia đình mà cha m hay gi n nhau, to ti ng v i nhau hay c n đ ng nhau thì con cái s b tình th n căng th ng, lo âu, s s t. Và khi c h i đ n, chúng s b nhà đi đ thoát ra kh i không khí căng th ng đó.

Ba yêu quý c a con, nhân ngày c a các b c t ph , con mu n th a v i Ba r ng con th ng Ba r t nhi u. C m n Ba đã hy sinh c cu c đ i cho v cho con. Đã nuôi d y và d n d t chúng con cho đ n ngày hôm nay. Con cũng c m t Chúa là Ba c a con không gi ng nhi u ng i cha khác, b v con đ ch y theo ni m vui riêng, t i l i và ích k , gieo đau kh cho v con. Con cũng c m n Chúa cho con có m t ng i cha c ng tr c, ngay th ng và trong s ch. Ba đã đ m t g ng sáng cho chúng con noi theo. Con ch ti c m t đ i u là vì Ba quá c ng r n và quá b n r n mà cha con mình đã không có nhi u k ni m đ p v i nhau. Con c mong tâm tình này Ba s đ c, ch p nh n và thông c m, đ ngày nào g p l i nhau, cha con mình s th y g n gũi v i nhau h n. Lúc đó con có th ôm Ba và nói con th ng Ba nhi u.

Minh Nguyên

Ch ng Trình Phát Thanh Tin Lành